

Еремия.

Неразбрахъ. Просълзиха му се очитъ.

Бистра.

Азъ знаяхъ, че щомъ запъя —

Еремия.

Другъ пѣть пѣла ли си му тая пѣсень?

Бистра.

Много пѣти.

Еремия.

(Замислено). Да . . . Загадочно!

Бистра.

Напстина, той въ всичко е особенъ: сѣкашъ —

Мълчание.

Еремия.

(Като че доловилъ отпратка). Ти отъ гдѣ знаешъ тая пѣсень?

Бистра.

Слушала съмъ я отъ мама още като дѣте. Съ тази пѣсень тя ме прѣспиваше. (Унесено). Тя я пѣше тъй хубаво. Не знамъ какъ е останала въ главата ми; прѣди нѣкое врѣме я затананикахъ и той щомъ я чу: приплѣднѣ, седна умисленъ и азъ забѣлѣзахъ, че дълго ме слуша. Послѣ той ме караше често да му пѣя.

Еремия.

(Съ устремень погледъ). Да — да — това ми разкрива—

Мълчание.

Бистра.

(Се наканва да го запита, какво му разкрива, ала